

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 19.1.2016 r.
COM(2016) 7 final

2016/0002 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca decyzję ramową Rady 2009/315/WSiSW w odniesieniu do wymiany informacji dotyczących obywateli państw trzecich oraz w odniesieniu do europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS) i zastępująca decyzję Rady 2009/316/WSiSW

{ SWD(2016) 4 final }

{ SWD(2016) 5 final }

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Skuteczna współpraca między państwami członkowskimi oraz wymiana informacji pochodzących z rejestrów karnych osób skazanych stanowi niezbędną podstawę właściwie funkcjonującej wspólnej przestrzeni sprawiedliwości i bezpieczeństwa.

Rada Europejska i Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych wielokrotnie podkreślały znaczenie usprawnienia istniejącego europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS). W oświadczeniu z Rygi z dnia 29 stycznia 2015 r. wydanym przez ministrów sprawiedliwości i spraw wewnętrznych podkreślono, że wymiana informacji dotyczących wyroków skazujących za przestępstwo jest ważna w każdej strategii zwalczania przestępczości i terroryzmu¹. W dniu 20 listopada 2015 r. Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych stwierdziła, że wykorzystanie całego potencjału ECRIS przez państwa członkowskie i złożenie przez Komisję wniosku w sprawie rozszerzenia ECRIS w celu objęcia nim obywateli państw trzecich umożliwiłoby wymiarowi sprawiedliwości w sprawach karnych lepsze reagowanie na radykalizację prowadzącą do terroryzmu i brutalnego ekstremizmu². W swoich konkluzjach w sprawie zwalczania terroryzmu z tego samego dnia Rada zobowiązała państwa członkowskie do wykorzystywania całego potencjału ECRIS oraz z zadowoleniem przyjęła zamiar złożenia przez Komisję do stycznia 2016 r. ambitnego wniosku w sprawie rozszerzenia ECRIS w celu objęcia nim obywateli państw trzecich³. Na posiedzeniu w dniach 17 i 18 grudnia 2015 r. Rada Europejska powtórzyła, że niedawne ataki terrorystyczne wskazały w szczególności na pilną potrzebę wymiany większej ilości informacji dotyczących działalności terrorystycznej, zwłaszcza w odniesieniu do rozszerzenia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS) na obywateli państw trzecich⁴.

Ulepszenie ECRIS jest również częścią Europejskiej agendy bezpieczeństwa⁵. Komisja podkreśliła wartość dodaną środków UE w zakresie wymiany informacji, współpracy operacyjnej i innego wsparcia oraz zobowiązała się przyspieszyć trwające już prace nad ulepszeniem ECRIS tak, aby obejmował on obywateli państw trzecich, i zapewnić jego skuteczne wdrożenie.

ECRIS jest elektronicznym systemem wymiany informacji dotyczących wcześniejszych wyroków skazujących wydanych wobec konkretnej osoby przez sądy karne w UE na użytek postępowania karnego przeciwko osobie oraz, jeżeli zezwala na to prawo krajowe, do innych celów. System ten opiera się na decyzji ramowej Rady 2009/315/WSiSW i decyzji Rady 2009/316/WSiSW⁶.

¹ Oświadczenie z Rygi europejskich ministrów sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z dnia 29 stycznia 2015 r., dok. 5855/15.

² Konkluzje Rady UE w sprawie wzmocnienia reakcji wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych na radykalizację skutkującą terroryzmem i brutalnym ekstremizmem z dnia 20 listopada 2015 r., dok. 14419/15.

³ Konkluzje Rady UE w sprawie zwalczania terroryzmu z dnia 20 listopada 2015 r., dok. 14406/15.

⁴ Konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej z dnia 17 i 18 grudnia 2015 r., dok. EUCO 28/15.

⁵ „Europejska agenda bezpieczeństwa” – komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 28 kwietnia 2015 r., COM(2015) 185 final.

⁶ Decyzja ramowa Rady 2009/315/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych

Podstawową zasadą, na której opiera się ECRIS, jest możliwość otrzymania kompletnych informacji o wcześniejszych wyrokach skazujących wydanych wobec obywatela UE od państwa członkowskiego, którego obywatelem jest dana osoba. Skazujące państwa członkowskie muszą przekazać informacje i aktualizacje związane z wyrokami skazującymi wydanymi wobec obywatela innego państwa członkowskiego państwu członkowskiemu, którego obywatelem jest dana osoba. Państwo członkowskie, którego obywatelem jest dana osoba, musi przechowywać te informacje i dzięki temu może na wniosek przekazać wyczerpujące, aktualne informacje⁷ z rejestru karnego na temat swoich obywateli, niezależnie od tego, w jakim państwie UE wydano wyroki skazujące.

Znormalizowane formaty elektroniczne⁸ pozwalają na skuteczną i łatwo zrozumiałą komunikację we wszystkich językach UE w krótkim czasie⁹. Wyznaczone organy centralne w każdym państwie członkowskim są punktami kontaktowymi sieci ECRIS i wykonują wszystkie zadania, takie jak powiadamianie, przechowywanie informacji z rejestrów karnych, sporządzanie wniosków o ich udzielenie oraz ich dostarczanie.

Mimo że możliwa jest wymiana za pomocą ECRIS informacji o wyrokach skazujących dotyczących obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (zwanymi dalej „obywatelami państw trzecich”), nie istnieje obecnie żadna procedura ani żaden mechanizm, które pozwalałyby na efektywną wymianę takich informacji, z następujących powodów:

- ponieważ obywatel państwa trzeciego nie ma obywatelstwa żadnego z państw członkowskich, uzyskanie pełnego wglądu w historię danej osoby w rejestrach karnych wymaga wysłania wniosków do wszystkich skazujących państw członkowskich. Zasadniczo państwo członkowskie będące wnioskodawcą nie wie, w którym państwie członkowskim dany obywatel państwa trzeciego był wcześniej skazany;
- jeżeli jedno państwo członkowskie chciałoby uzyskać takie informacje, musiałoby wysłać wnioski do wszystkich państw członkowskich („wnioski ogólne”). Spowoduje to obciążenie administracyjne we wszystkich państwach członkowskich, w tym w państwach, które (w większości) nie posiadają informacji, których dotyczy wniosek. Szacuje się, że obciążenie administracyjne związane z „wnioskami ogólnymi” kosztowałoby 78 mln EUR rocznie, gdyby państwa członkowskie składały wnioski o udzielenie informacji za każdym razem, gdy obywatelowi państwa trzeciego grozi skazanie. Koszty udzielania odpowiedzi na „wnioski ogólne” nie byłyby równoważone porównywalną korzyścią i w praktyce zostałyby utracone, ponieważ większość odpowiedzi nie przyniosłaby rezultatów. Jest to szczególnie niekorzystne dla mniejszych państw członkowskich, od których wymaga

informacji (decyzja ramowa), Dz.U. L 93 z 7.4.2009, s. 23, oraz decyzja Rady 2009/316/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS), zgodnie z art. 11 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW, Dz.U. L 93 z 7.4.2009, s. 33.

⁷ Obejmują one informacje dotyczące charakteru przestępstwa, wyroku skazującego i związanych z nim sankcji lub innych środków.

⁸ Wymieniając informacje z rejestrów karnych za pośrednictwem ECRIS, państwo członkowskie odwołuje się do kodów określonych w tabelach przestępstw i sankcji, z uwzględnieniem parametrów związanych ze stopniem odbycia kary i poziomem uczestnictwa, oraz, w stosownych przypadkach, istnieniem całkowitego lub częściowego wyłączenia odpowiedzialności karnej.

⁹ Zgodnie z decyzją ramową 2009/315/WSiSW odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji na użytek postępowania karnego są przekazywane niezwłocznie, a w każdym przypadku w ciągu 10 dni roboczych. Więcej szczegółowych informacji znajduje się w art. 8 decyzji ramowej 2009/315 WSiSW.

się odpowiadania na wszystkie wnioski, mimo że niekoniecznie są odpowiednio przygotowane, aby to uczynić. Ponadto zalew zbędnych wniosków podważa zaufanie do wiarygodności i funkcjonowania sieci ECRIS jako całości, ponieważ użytkownicy mogą dojść do wniosku, że nieefektywność systemu ECRIS-TCN (ang. TCN – *third-country national*) świadczy o nieefektywności całego ECRIS;

- w praktyce państwa członkowskie unikają wysyłania „wniosków ogólnych” i często polegają wyłącznie na informacjach przechowywanych w swoich własnych krajowych rejestrach karnych. Oznacza to, że pełne informacje o karalności obywatela państwa trzeciego z rejestrów karnych często nie są dostępne dla właściwych organów w państwach członkowskich. Istotnie, chociaż w 2014 r. 558 000 obywateli państw trzecich zostało skazanych w 19 państwach członkowskich, w ramach ECRIS złożono jedynie 23 000 wniosków (z 25 państw członkowskich uczestniczących obecnie w ECRIS) związanych z wyrokami skazującymi wydanymi wobec obywateli państw trzecich.

Cel niniejszego wniosku jest całkowicie zgodny z priorytetem Komisji związanym ze zwalczaniem przestępczości transgranicznej i terroryzmu w ramach wspólnej odpowiedzialności europejskiej w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Jest to jedna z inicjatyw Europejskiej agendy bezpieczeństwa. Zapewni ona objęcie ECRIS informacjami z rejestrów karnych zarówno na temat obywateli Unii, jak i obywateli państw trzecich.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Inne środki UE przewidziane w kontekście wymiany informacji i współpracy w zakresie zwalczania i zapobiegania przestępczości nie rozwiązałyby ani nie zmniejszyłyby problemu nieefektywnej wymiany informacji z rejestrów karnych dotyczących skazanych obywateli państw trzecich. Nie istnieje alternatywny sposób usprawnienia sposobu wymiany informacji dotyczących wyroków skazujących za przestępstwo w odniesieniu do obywateli państw trzecich przez ECRIS za pomocą jakiegokolwiek innego instrumentu wymiany informacji, o którym mowa w Europejskiej agendzie bezpieczeństwa (takiego jak SIS II, Prüm i Eurodac), ponieważ zostały one opracowane do innych celów.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Ulepszenie ECRIS w odniesieniu do obywateli państw trzecich jest częścią strategii przedstawionej w Europejskiej agendzie bezpieczeństwa. Ponadto wymiana informacji z rejestrów karnych wspiera stosowanie decyzji ramowej Rady 2008/675/WSiSW¹⁰, która stanowi, że organy sądowe państw członkowskich powinny w trakcie postępowania karnego brać pod uwagę uprzednie wyroki skazujące dotyczące innych zdarzeń, zapadłe wobec tej samej osoby w innych państwach członkowskich, niezależnie od obywatelstwa danej osoby.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Proponowanym instrumentem prawnym jest dyrektywa na podstawie art. 82 ust. 1 lit. d) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Artykuł 82 ust. 1 lit. d) stanowi podstawę prawną prawa Unii do podejmowania działań w dziedzinie współpracy wymiarów

¹⁰ Decyzja ramowa Rady 2008/675/WSiSW z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie uwzględniania w nowym postępowaniu karnym wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Dz.U. L 220 z 15.8.2008, s. 32.

sprawiedliwości w sprawach karnych w celu ułatwienia współpracy między organami sądowymi lub równoważnymi organami państw członkowskich w ramach postępowań w sprawach karnych i wykonywania orzeczeń. Proponowane działanie wpisuje się w pełni w ten obszar. Wniosek zmienia istniejące przepisy UE w tej dziedzinie.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Ulepszenia istniejącego systemu wymiany informacji z rejestrów karnych dotyczących skazanych obywateli państw trzecich nie można dokonać na poziomie państwa członkowskiego. Wspólny mechanizm, który ma zapewnić ujednoliconą, szybką, skoordynowaną i efektywną wymianę informacji między państwami członkowskimi, wymaga skoordynowanego działania. Niemożliwe jest jednostronne osiągnięcie tego celu na poziomie państwa członkowskiego ani w wyniku działań dwustronnych między państwami członkowskimi. Ze względu na jego charakter zadanie to należy podjąć na poziomie UE.

- **Proporcjonalność**

Efektywna wymiana informacji z rejestrów karnych jest kluczowa w zwalczaniu przestępczości transgranicznej i w znacznym stopniu przyczynia się do realizowania w praktyce zasady wzajemnego uznawania wyroków i orzeczeń sądowych we wspólnej przestrzeni sprawiedliwości i bezpieczeństwa opartej na swobodnym przepływie osób. Działania na poziomie UE są zatem proporcjonalne do celów inicjatywy.

Proponowane zmiany nie wykraczają poza zakres konieczny do osiągnięcia celów związanych z transgraniczną współpracą wymiarów sprawiedliwości oraz opierają się na rozwiązaniach stosowanych już w istniejącym ECRIS w odniesieniu do obywateli UE. Obowiązek przechowywania odcisków palców obywateli państw trzecich uznaje się za niezbędny dla zagwarantowania pewniejszej identyfikacji obywateli państw trzecich. Ustalenie tożsamości obywatela państwa trzeciego jest często szczególnie trudne lub wręcz niemożliwe, na przykład ponieważ wiarygodne dokumenty tożsamości nie istnieją lub zaginęły lub z powodu powszechnie występujących popularnych nazwisk.

Spośród szeregu dostępnych możliwości wybrano najbardziej proporcjonalny wariant: zdecentralizowany system identyfikacji państwa członkowskiego lub państw członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych dotyczące obywateli państw trzecich na podstawie filtru indeksu zawierającego zanonimizowane dane dotyczące tożsamości skazanych obywateli państw trzecich pochodzące z krajowych rejestrów karnych oraz na podstawie mechanizmu wyszukiwania na zasadzie trafienia / braku trafienia. „Trafienie” oznacza, że informacje z rejestrów karnych dotyczące obywatela państwa trzeciego są dostępne, oraz wskazuje państwo członkowskie mogące dostarczyć te informacje. Do wskazanego państwa członkowskiego lub wskazanych państw członkowskich można następnie zwrócić się z wnioskiem o przekazanie kompletnych informacji za pośrednictwem ustanowionego ECRIS.

System zostanie zorganizowany w sposób zdecentralizowany. Państwa członkowskie będą musiały wyodrębnić dane dotyczące tożsamości ze swoich rejestrów karnych i wprowadzić je do odrębnego pliku. Specjalistyczne oprogramowanie nieodwracalnie przekształci dane dotyczące tożsamości osób w blokady i klucze – filtr indeksu. Filtr indeksu zostanie przekazany wszystkim pozostałym państwom członkowskim i umożliwi im niezależne przeszukiwanie w swoich własnych pomieszczeniach. Filtr indeksu nie będzie zatem zawierał żadnych danych osobowych, ale będzie pozwalał przyjmującym państwom członkowskim na porównanie z nim własnych danych oraz na sprawdzenie, czy istnieją inne wpisy w rejestrach karnych w innych państwach członkowskich. Państwa członkowskie będą musiały przesyłać

zaktualizowane krajowe filtry indeksu wszystkim pozostałym państwom członkowskim, jeżeli jakiegokolwiek dane zawarte w filtrach indeksu zostaną zmienione lub usunięte.

Rozwiązanie to w sposób zadowalający spełnia cele określone we wniosku ustawodawczym, ponieważ wprowadza mechanizm w ramy ECRIS w celu efektywnego identyfikowania państw członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych dotyczące obywateli państw trzecich. Pozwala to uniknąć kosztownych i nieefektywnych wniosków „ogólnych”, a tym samym wyeliminuje powód, dla którego państwa członkowskie wstrzymują się obecnie od stosowania ECRIS w odniesieniu do obywateli państw trzecich.

Zdecentralizowany system nie wymaga ustanowienia dodatkowego poziomu na szczeblu UE, na którym dane osobowe obywateli państw trzecich byłyby scentralizowane i który nie istnieje obecnie w odniesieniu do obywateli Unii. W związku z tym system ten nie wymaga dodatkowej ochrony i zabezpieczenia danych na poziomie UE.

- **Wybór instrumentu**

Aktem prawnym, który ma zostać zmieniony, jest decyzja ramowa, tj. instrument wiążący państwa członkowskie w odniesieniu do rezultatu, który ma zostać osiągnięty, pozostawiający jednak organom krajowym swobodę wyboru formy i metod. Jako zmieniający akt prawny wybrano zatem podobny instrument prawny, tj. dyrektywę, ponieważ wiele obowiązków będzie wymagało wprowadzenia do prawa krajowego.

Dyrektywa pozwala organom krajowym na wybór formy i metody transpozycji, np. w odniesieniu do technologii informacyjno-komunikacyjnej i krajowych rejestrów, które mają służyć do wyodrębniania danych dotyczących tożsamości w celu późniejszej wymiany tych informacji z pozostałymi państwami członkowskimi. Ponieważ państwa członkowskie muszą dostosować swoje krajowe rejestry karne, aby móc sprostać nowym nakładanym na nie wymogom, dyrektywa jest właściwszym instrumentem prawnym niż rozporządzenie, które miałoby bezpośrednie zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich i pozostawiałoby organom krajowym mniejszą elastyczność.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Pierwsze sprawozdanie dotyczące wykonania decyzji ramowej Rady 2009/315/WSiSW dostarczy dodatkowych informacji na temat funkcjonowania dotychczasowego systemu, ale nie będzie ukierunkowane szczególnie na wymianę informacji dotyczących obywateli państw trzecich. Konsultacje z państwami członkowskimi pokazały jednak wyraźnie bardzo ograniczony zakres obecnego wykorzystywania ECRIS do wymiany informacji dotyczących skazanych obywateli państw trzecich oraz przyczyny takiej sytuacji.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Zgodnie z minimalnymi standardami Komisji dotyczącymi uczestnictwa i otwartości na opinie zainteresowanych stron przedstawionymi w wytycznych w sprawie lepszego stanowienia prawa¹¹ opracowano strategię szeroko zakrojonych konsultacji w celu zapewnienia szerokiego uczestnictwa w całym cyklu politycznym tej inicjatywy. Strategia ta

¹¹ SWD(2015) 111.

została oparta na kombinacji ukierunkowanych konsultacji (kontaktów dwustronnych, spotkań z zainteresowanymi stronami i ekspertami, konsultacji pisemnych) zapewniających Komisji dostęp do reprezentatywnych opinii osób posiadających dużą wiedzę. Komisja starała się uzyskać szeroki i zrównoważony zakres podglądów na przedmiotową kwestię, dając wszystkim zainteresowanym stronom (państwom członkowskim, organom krajowym, prawnikom i naukowcom, zainteresowanym stronom z obszaru praw podstawowych, zainteresowanym stronom z obszaru ochrony danych), w szczególności Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA), Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych (EIOD) i Grupie Roboczej utworzonej na mocy art. 29 złożonej z organów nadzorczych państw członkowskich ds. ochrony danych, możliwość wyrażenia swojej opinii.

Wszystkie państwa członkowskie poparły wariant regulacyjny i mechanizm typu trafienie / brak trafienia oparty na filtrze indeksu. Zdecentralizowane podejście zyskało znaczne poparcie, pod warunkiem że możliwe jest sprawne zainstalowanie i zintegrowanie oprogramowania na poziomie państw członkowskich oraz jego utrzymanie, a także pod warunkiem że dostępne będzie wsparcie finansowe (dotacje). Niektóre państwa członkowskie opowiedziały się za rozwiązaniem scentralizowanym, ponieważ uznały, że będzie ono wymagać mniej wysiłku związanego z wdrażaniem na poziomie państw członkowskich, będzie mniej kosztowne dla państw członkowskich oraz że będzie lepiej zabezpieczać wspólne podejście państw członkowskich. Kilka państw członkowskich było niezdecydowanych.

Wiele państw członkowskich przyznało, że korzystanie z odcisków palców w celu pewnej identyfikacji osoby przynosi praktyczne korzyści. W praktyce jest to jedyny sposób na uzyskanie pewności co do tożsamości danej osoby. Jest to niezmiernie istotne, ponieważ organy wymiaru sprawiedliwości są odpowiedzialne za prawidłowość informacji zawartych w rejestrze karnym. Niektóre państwa członkowskie wyraziły obawy natury konstytucyjnej i zwróciły uwagę na problemy dotyczące praktycznego wdrożenia obowiązku przekazywania odcisków palców w ECRIS. Organy centralne wielu państw członkowskich nie przechowują obecnie odcisków palców w swoich krajowych rejestrach karnych i nie są połączone z krajowym automatycznym systemem identyfikacji daktyloskopijnej (AFIS). Niektóre państwa członkowskie wyrażają obawy dotyczące możliwości występowania podwójnych standardów w odniesieniu do obywateli Unii z jednej strony oraz w odniesieniu do obywateli państw trzecich z drugiej. Sytuacja jest inna w przypadku obywateli państw trzecich, ponieważ niektórzy z nich pochodzą z państw nieposiadających żadnych odpowiednich lub ważnych rejestrów cywilnych. W związku z tym uwzględnienie odcisków palców staje się priorytetem.

Zainteresowane strony z obszaru praw podstawowych co do zasady przyznały, że przyszły system ECRIS-TCN przyniesie pozytywne skutki, patrząc z perspektywy ogólnego wymiaru sprawiedliwości, ponieważ pomoże w zapewnieniu wydawania odpowiednich wyroków skazujących i w ochronie dzieci przed nadużyciami, a także pozytywne skutki dla obywateli państw trzecich, ponieważ umożliwi im udowodnienie swojej niekaralności w całej Unii¹². Strony te opowiadają się za zdecentralizowanym systemem, któremu towarzyszyć będą odpowiednie techniki anonimizacji.

Wspomniane zainteresowane strony zwróciły uwagę, że wprowadzenie systemu ukierunkowanego na obywateli państw trzecich jest możliwe z punktu widzenia równości,

¹² Opinia Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) w sprawie wymiany informacji dotyczących obywateli państw trzecich w ramach możliwego przyszłego systemu uzupełniającego europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych z dnia 4 grudnia 2015 r., FRA – 2015/1 – ECRIS.

pod warunkiem że jest to niezbędne i proporcjonalne. Europejski Inspektor Ochrony Danych (EIOD) uznał, że ustanowienie odmiennego systemu do przechowywania i wymiany informacji dotyczących obywateli państw trzecich z jednej strony i obywateli państw członkowskich z drugiej musi być należycie uzasadnione. Zainteresowane strony zwróciły uwagę na zabezpieczenia niezbędne do rozwiązania specyficznej sytuacji obywateli państw trzecich w kontekście migracji, na aspekty związane ze stworzeniem filtru indeksu i ze stosowaniem odcisków palców, na prawa dziecka, a także na prawa osób, których dane dotyczą, oraz na konieczność zapewnienia skutecznych środków prawnych.

W tym miejscu należy zauważyć, że niniejszy wniosek nie ma służyć jako narzędzie do regulowania migracji. Nie zmienia on żadnych istniejących przepisów ani gwarancji w tym obszarze. W motywach proponowanego aktu prawnego wyraźnie potwierdzono poszanowanie gwarancji zawartych w przepisach UE i przepisach krajowych w zakresie azylu i migracji. Gwarancje te zostaną utrzymane w przyszłym systemie.

Niektóre przestępstwa, takie jak nielegalny wjazd lub pobyt lub podróżowanie z fałszywą wizą lub fałszywymi dokumentami podróży, dotyczą w szczególności obywateli państw trzecich i przyszły system ECRIS-TCN nie powinien wywierać nieproporcjonalnego wpływu na prawa obywateli państw trzecich skazanych za takie przestępstwa. W tym względzie Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej zasugerowała, że wyroki skazujące związane z nielegalnym wjazdem i pobytem nie powinny być przetwarzane w ramach ECRIS-TCN do celów innych niż cele związane z postępowaniem karnym. Komisja uważa jednak, że zakres, w jakim informacje z rejestrów karnych są przetwarzane do celów innych niż cele związane z postępowaniem karnym, jest regulowany prawem krajowym, tak jak ma to obecnie miejsce w przypadku obywateli Unii.

Zainteresowane strony z obszaru praw podstawowych przyznały, że pewna identyfikacja obywateli państw trzecich może być trudniejsza niż identyfikacja obywateli UE. Zdaniem FRA należy jednak uwzględnić konieczność i proporcjonalność wykorzystywania odcisków palców na potrzeby filtru indeksu, a także rozwiązania alternatywne w postaci wykorzystywania paszportów lub zezwoleń na pobyt oraz możliwości oferowane przez istniejące unijne i krajowe bazy danych. Należy uwzględnić te aspekty w porównaniu z włączeniem odcisków palców wszystkich lub określonych kategorii obywateli państw trzecich.

W niniejszym wniosku przewidziano jednak obowiązkowe przechowywanie odcisków palców obywateli państw trzecich w celu rozwiązania problemów związanych z identyfikacją obywateli państw trzecich. Wspomniane problemy są inne niż problemy napotykane przy identyfikacji obywateli UE, w którym to przypadku zdobycie informacji od państwa członkowskiego, którego obywatelem jest dana osoba, jest znacznie prostsze.

Zainteresowane strony wskazały również, że dzieci będące obywatelami państw trzecich mogą być szczególnie narażone na zagrożenia wynikające z wymiany informacji dotyczących ich wyroków skazujących. Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej zasugerowała, że z uwagi na szczególną sytuację dzieci należy rozważyć albo całkowite wyłączenie dzieci z zakresu stosowania ECRIS lub filtru indeksu, albo ograniczenie wymiany informacji do przypadków bardzo poważnych przestępstw popełnionych przez dzieci. Jednocześnie zainteresowane strony chciałyby zapewnić, aby wniosek umożliwiał pracodawcom skuteczne sprawdzanie, czy wskutek wcześniejszych wyroków skazujących za przestępstwo dany obywatel państwa trzeciego został objęty zakazem wykonywania prac obejmujących bezpośrednie i regularne kontakty z dziećmi.

W tym miejscu należy zauważyć, że ECRIS jest zdecentralizowanym narzędziem służącym do wymiany informacji zawartych w rejestrach karnych państw członkowskich. Decyzja dotycząca ewentualnego wpisywania wyroków skazujących wydanych wobec dzieci do krajowych rejestrów karnych oraz możliwości wymiany takich informacji między państwami członkowskimi jest podejmowana na gruncie prawa krajowego państw członkowskich. Jeżeli chodzi o dostęp do informacji z rejestrów karnych za pośrednictwem ECRIS w trakcie rekrutacji na stanowiska wymagające bezpośrednich i regularnych kontaktów z dziećmi, wykonanie dyrektywy ułatwi sprawdzenie, czy istnieją wcześniejsze wyroki skazujące wydane wobec obywateli państw trzecich w tym obszarze.

Niektóre zainteresowane strony odniosły się do konieczności zapewnienia obywatelom państw trzecich prawa dostępu do własnych danych oraz do ich poprawiania, ponieważ nieprawidłowości w rejestrach karnych mogą być bardziej powszechne w sprawach z udziałem obywateli państw trzecich. Instrumenty prawne ECRIS obejmują jednak wyłącznie wymianę informacji z rejestrów karnych i nie dotyczą praw osób fizycznych do dostępu do danych na ich temat przechowywanych na szczeblu krajowym. Przedmiotowy obszar jest regulowany przez prawo z zakresu ochrony danych zarówno na szczeblu krajowym, jak i na szczeblu UE.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Studium wykonalności dotyczące „ustanowienia europejskiego wykazu skazanych obywateli państw trzecich” umożliwiło lepsze zrozumienie przyszłego mechanizmu wymiany informacji na temat skazanych obywateli państw trzecich i oceniono w nim wpływ wykazu z technicznego, prawnego i organizacyjnego punktu widzenia¹³. W badaniu służącym ocenie skutków wniosku ustawodawczego dotyczącego systemu ECRIS-TCN pod względem ICT przedstawiono przegląd kosztów, które UE i państwa członkowskie poniosłyby podczas wdrażania poszczególnych wariantów¹⁴. Dane statystyczne Eurostatu dotyczące migracji i ludności dostarczyły dowodów świadczących o skali problemu. Przeprowadzono również szczegółowe rozmowy z przedstawicielami platformy FIU.net¹⁵, dotyczące w szczególności oprogramowania Match, inteligentnego programu do wymiany informacji i wiedzy opartego na anonimowym filtrze indeksu i opracowanego na potrzeby FIU.net.

- **Ocena skutków**

Komisja przeprowadziła ocenę skutków. Poniżej zamieszczono hiperłącza do zestawienia informacji oraz pozytywnej opinii Rady ds. Kontroli Regulacyjnej:

http://ec.europa.eu/justice/criminal/european-e-justice/ecris/index_en.htm

Ocenie poddano trzy warianty polityczne: i) utrzymanie *status quo*; ii) dobrowolny, współfinansowany przez Komisję, projekt państw członkowskich dotyczący efektywniejszego

¹³ Sprawozdanie końcowe z projektu „Studium wykonalności: ustanowienie europejskiego wykazu skazanych obywateli państw trzecich” (Feasibility Study: Establishment of a European Index of Convicted Third Country Nationals) z dnia 11 czerwca 2010 r. („badanie przeprowadzone przez Unisys”).

¹⁴ Badanie w celu oceny skutków wniosku ustawodawczego dotyczącego systemu ECRIS-TCN w związku z wymianą informacji na temat wyroków skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców („obywatele państw trzecich”) pod względem ICT z dnia 4 grudnia 2015 r. („badanie przeprowadzone przez Kurt Salmon”), dotychczas nieopublikowane).

¹⁵ FIU.net, z siedzibą w Niderlandach, jest platformą łączącą jednostki analityki finansowej (FIU) z państw członkowskich. Celem FIU jest wykrywanie i udaremnianie działań związanych z finansowaniem terroryzmu i praniem pieniędzy.

mechanizmu wymiany informacji z rejestrów karnych dotyczących obywateli państw trzecich; oraz iii) przepisy prawa dotyczące mechanizmu wyszukiwania służącego do identyfikowania państw członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych dotyczące obywateli państw trzecich, zawierające dane dotyczące tożsamości skazanych obywateli państw trzecich (filtr indeksu), które można przeszukiwać za pomocą mechanizmu wyszukiwania typu „trafienie / brak trafienia”. W odniesieniu do ostatniego wariantu poddano ocenie dwa podwarianty: zdecentralizowany filtr indeksu, który zostałby zanonimizowany i przekazany wszystkim innym państwom członkowskim, umożliwiając im wyszukiwanie w swoich własnych pomieszczeniach; albo filtr indeksu przechowywany przez centralny organ UE.

W odniesieniu do odcisków palców ocenie poddano trzy podwarianty: (i) obowiązkowe przechowywanie odcisków palców obywateli państw trzecich oraz włączenie ich do indeksu / filtru indeksu; (ii) nałożenie na państwa członkowskie obowiązku weryfikowania tożsamości obywatela państwa trzeciego w istniejących systemach wymiany danych na podstawie odcisków palców przed zastosowaniem ECRIS; (iii) rozszerzenie zakresu ECRIS, aby umożliwić dobrowolne wykorzystywanie przez państwa członkowskie odcisków palców obywateli państw trzecich.

Wariantem preferowanym jest zdecentralizowany filtr indeksu, ponieważ oferuje on mechanizm pozwalający na efektywne zidentyfikowanie tych państw członkowskich, które posiadają informacje z rejestrów karnych na temat konkretnego obywatela państwa trzeciego. Ponieważ wariant ten wiąże się z nałożeniem obowiązku prawnego na wszystkie państwa członkowskie, zagwarantuje on wspólne podejście. Nie wymaga on dodatkowego systemu na szczeblu UE, co sprawia, że jest on bardziej opłacalny niż filtr indeksu przechowywany na szczeblu centralnym. W celu zapewnienia skutecznej identyfikacji obywateli państw trzecich odciski palców należy dołączyć do danych umożliwiających identyfikację tożsamości, które będą przechowywane w aktach danej osoby w rejestrze karnym oraz w filtrze indeksu. Ustalenie tożsamości obywatela państwa trzeciego jest często szczególnie trudne lub wręcz niemożliwe, na przykład ponieważ wiarygodne dokumenty tożsamości nie istnieją lub zaginęły lub z powodu powszechnie występujących popularnych nazwisk.

Nie wystąpiłby żaden znaczny bezpośredni wpływ pod względem gospodarczym, społecznym czy środowiskowym. Wariant nie wywarłby wpływu na przedsiębiorstwa, MŚP i mikroprzedsiębiorstwa. Wpływ na budżet UE i budżety krajowe byłby następujący: jednorazowy koszt dla UE w wysokości około 1 089 000 EUR, dla państw członkowskich w wysokości około 768 000 EUR (łącznie około 1 857 000 EUR); koszty bieżące dla UE wynoszące około 668 000 EUR; oczekuje się, że koszty bieżące dla państw członkowskich będą stopniowo wzrastać na przestrzeni lat, z poziomu 5 304 000 EUR na początku do maksymalnie 12 804 000 EUR. Oznacza to, że oczekuje się stopniowego wzrostu całkowitych kosztów bieżących na przestrzeni lat, z poziomu 5 972 000 EUR na początku do maksymalnie 13 472 000 EUR. Dodatkowe koszty związane z przetwarzaniem odcisków palców wyniosą około 5 mln EUR w kosztach początkowych dla UE i 1 mln EUR w kosztach bieżących dla UE rocznie. Koszty początkowe dla państw członkowskich wyniosłyby od 2 mln EUR do 3 mln EUR na państwo członkowskie w zależności od liczby wyroków skazujących dotyczących obywateli państw trzecich.

Obecnie państwa członkowskie używają ECRIS do wyszukiwania obywateli państw trzecich jedynie w 5 % przypadków. Oczekuje się, że korzyści płynące z proponowanego rozwiązania znacznie zwiększą wykorzystanie ECRIS. Stwierdzono, że gdyby państwa członkowskie miały systematycznie wysyłać wnioski „ogólne”, obciążenie administracyjne związane z

udzielaniem odpowiedzi na takie wnioski byłoby najkosztowniejszym elementem przepływu pracy w ramach ECRIS (szacowanym na 78 mln EUR); proponowane rozwiązanie pozwala uniknąć takich kosztów.

- **Prawa podstawowe**

Artykuł 6 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że Unia uznaje prawa, wolności i zasady określone w Karcie praw podstawowych.

Proponowane środki obejmują przepisy prawne mające zapewnić efektywniejszą wymianę informacji dotyczących skazanych obywateli państw trzecich. Przepisy te są zgodne z odpowiednimi przepisami Karty, w tym przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych, zasady równości wobec prawa oraz ogólnego zakazu dyskryminacji.

Proponowane środki pozostają bez uszczerbku dla przestrzegania prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu oraz do domniemania niewinności. Proponowane środki pozostają również bez uszczerbku dla poszanowania zasady *non-refoulement*, ochrony w przypadku usunięcia z terytorium państwa, wydalenia lub ekstradycji oraz innych odpowiednich norm i gwarancji zapisanych w prawie UE dotyczącym azylu i granic.

Przepisy pozostają bez wpływu na prawa podstawowe, w tym prawo do ochrony danych osobowych, w stopniu większym niż jest to absolutnie niezbędne do osiągnięcia celu, jakim jest współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zgodnie z wymogami określonymi w art. 52 ust. 1 Karty. Wybór zdecentralizowanego systemu identyfikowania państw członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych na temat obywateli państw trzecich oraz wykorzystanie najnowszych technologii minimalizacji danych oznacza, że przepisy opierają się na rozwiązaniach stosowanych już w istniejącym ECRIS w odniesieniu do obywateli państw członkowskich. Tym samym uwzględniono wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości w sprawach *Digital Rights Ireland Ltd*¹⁶ i *Maximilian Schrems przeciwko Data Protection Commissioner*¹⁷.

Biorąc pod uwagę potencjalny wpływ wykorzystywania odcisków palców na prawa podstawowe, zapewnia się stosowanie technik anonimizacji oraz skutecznych narzędzi służących zarazem uniknięciu ryzyka błędnego dopasowania, zapobiegając tym samym jakiegokolwiek nieproporcjonalnej ingerencji w prawa podstawowe, w tym prawo do ochrony danych osobowych oraz prawo do poszanowania życia prywatnego.

Jednym z celów proponowanych środków jest ochrona dzieci przed ryzykiem znęcania się i wykorzystywania przez zapewnienie, aby osoby pracujące z dziećmi przechodziły odpowiednie procedury sprawdzające. Umożliwi to pracodawcom skuteczne sprawdzenie, czy wskutek wcześniejszych wyroków skazujących za przestępstwo dana osoba została objęta zakazem wykonywania prac obejmujących bezpośrednie i regularne kontakty z dziećmi.

Państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia, aby przepisy zostały wdrożone z pełnym poszanowaniem praw podstawowych oraz zasad zapisanych w Karcie.

Wdrożenie i stosowanie przepisów dotyczących ECRIS-TCN nie powinno nieproporcjonalnie ingerować w prawa podstawowe migrantów i osób ubiegających się o azyl, w szczególności w

¹⁶ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 8 kwietnia 2014 r. w sprawie C-293/12 *Digital Rights Ireland Ltd*, ECLI:EU:C:2014:238.

¹⁷ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 października 2015 r. w sprawie C-362/14 *Maximilian Schrems przeciwko Data Protection Commissioner*, ECLI:EU:C:2015:650.

prawo do ochrony w przypadku usunięcia z terytorium państwa i wydalenia, prawa do azylu oraz ochrony danych osobowych (również w świetle konieczności zapobiegania ryzyku przekazywania danych państwom trzecim, zwłaszcza w odniesieniu do osób potrzebujących ochrony międzynarodowej). Konieczność i proporcjonalność jakiegokolwiek potencjalnego negatywnego wpływu na prawa podstawowe należy dokładnie ocenić w świetle prawa UE w zakresie azylu i migracji.

W pewnych sytuacjach państwa członkowskie powinny rozważyć umożliwienie obywatelom państw trzecich ubiegania się o zaświadczenia o niekaralności oraz ich otrzymywania z wykorzystaniem systemu ECRIS, szczególnie w przypadku działających w dobrej wierze osób szukających zatrudnienia, gdy nie ma wątpliwości związanych z ich wcześniejszym pobytem w innych państwach członkowskich.

Państwa członkowskie muszą również zapewnić, aby osoby, których dane dotyczą, miały prawo dostępu do danych w celu ich poprawienia oraz aby wdrożone zostały skuteczne środki odwoławcze umożliwiające osobom, których dane dotyczą, zakwestionowanie nieprawidłowych danych na temat uprzedniej karalności przy pełnym poszanowaniu norm wynikających z prawa do skutecznego środka prawnego, w tym w odniesieniu do dostępności usług z zakresu pomocy prawnej, tłumaczeń ustnych i pisemnych.

Przy przedstawianiu sprawozdań dotyczących stosowania przepisów Komisja oceni również wpływ proponowanych środków oraz ich wdrożenia na prawa podstawowe. Ocena ta będzie się opierała po części na ocenie wpływu na prawa podstawowe obywateli państw trzecich w porównaniu z wpływem na prawa podstawowe obywateli UE. W przeglądzie Komisja zwróci szczególną uwagę na konieczność i proporcjonalność wykorzystywania odcisków palców, innych danych biometrycznych oraz danych umożliwiających identyfikację w świetle zdobytego doświadczenia oraz narzędzi i technik stosowanych w celu zapewnienia anonimizacji oraz uniknięcia ryzyka błędnego dopasowania. W ewentualnych wnioskach w sprawie przyszłych zmian systemu należy uwzględnić wynik tej oceny.

Niniejszy wniosek w żaden sposób nie wyklucza obowiązków państw członkowskich wynikających z ich przepisów krajowych, w tym przepisów w zakresie wpisywania wyroków skazujących wydanych wobec małoletnich i dzieci do krajowego rejestru karnego. Podobnie nie stanowi on przeszkody w stosowaniu prawa konstytucyjnego lub porozumień międzynarodowych państw członkowskich, którymi są one związane, w szczególności tych wywodzących się z Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, której stronami są wszystkie państwa członkowskie.

4. WPLYW NA BUDŻET

Pula środków finansowych przewidywana na wdrożenie dyrektywy na okres od stycznia 2017 r. do grudnia 2020 r. wynosi 10 760 000 EUR¹⁸. Proponowana pula jest zgodna z wieloletnimi ramami finansowymi, a koszty zostaną pokryte w ramach programu „Sprawiedliwość”. Profil zobowiązań jest wynikiem oczekiwanych dostosowań koniecznych na szczeblu UE i na szczeblu krajowym w ciągu pierwszych trzech lat. Począwszy od trzeciego roku wdrażania koszty utrzymania ustabilizują się na poziomie 1 602 000 EUR rocznie. Więcej szczegółowych informacji przedstawiono w ocenie skutków finansowych regulacji dołączonej do niniejszego wniosku.

¹⁸ Szczegółowe informacje przedstawiono w sekcji 3.2.1 oceny skutków finansowych w tabeli dotyczącej puli operacyjnych środków finansowych.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Dwa lata po przyjęciu aktu ustawodawczego Komisja oceni zakres, w jakim został on wdrożony w państwach członkowskich, oraz skuteczność działań podjętych przez państwa członkowskie w zakresie osiągania określonych powyżej celów. Na podstawie tej oceny Komisja podejmie decyzję w sprawie odpowiednich działań następnych.

Istniejąca grupa ekspercka ds. ECRIS będzie stale monitorowała wdrażanie dyrektywy w państwach członkowskich. Grupa ta będzie również pełniła rolę forum wymiany najlepszych praktyk z zakresu wymiany informacji z rejestrów karnych na szczeblu UE, w tym informacji dotyczących obywateli państw trzecich.

• **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Artykuł 1

Pkt 1:

Artykuł 1 decyzji ramowej został rozszerzony w celu usprawnienia wymiany informacji dotyczących wyroków skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich. Cel aktu polega obecnie na zobowiązaniu skazującego państwa członkowskiego do przechowywania informacji z rejestru karnego dotyczących obywatela państwa trzeciego, w tym odcisków palców.

Pkt 2:

Definicja „skazującego państwa członkowskiego” znajdująca się w art. 1 lit. a) decyzji ramowej została przeniesiona do artykułu zawierającego definicje, tj. art. 2. W obecnym brzmieniu definicja obejmuje wyroki skazujące zarówno wydane wobec obywatela innego państwa członkowskiego, jak i wobec obywatela państwa trzeciego.

Dodaje się definicję „obywatela państwa trzeciego” w celu wyjaśnienia, że ta grupa osób obejmuje bezpaństwowców oraz osoby o nieznanej narodowości.

Pkt 3:

W art. 4 ust. 1 obowiązującej decyzji ramowej wprowadza się zmiany w celu zapewnienia, aby spoczywający na państwach członkowskich obowiązek dodawania obywatelstwa (lub obywatelstw) osoby skazanej do danych w rejestrze karnym obejmował również obywatelstwo lub obywatelstwa obywateli państw trzecich. Informacje dotyczące obywatelstwa są nieodzowne, aby organy centralne mogły ustalić, które państwo członkowskie posiada informacje na temat danej osoby.

Pkt 4:

W nowym art. 4a ustanawia się następujące obowiązki państwa członkowskiego dotyczące wyroków skazujących wydawanych wobec obywateli państw trzecich na jego terytorium: obowiązek przechowywania informacji z rejestru karnego; obowiązek przekazywania pozostałym państwom członkowskim zanonimizowanego filtru indeksu zawierającego informacje dotyczące tożsamości obywateli państw trzecich skazanych na jego terytorium w celu zidentyfikowania państw członkowskich będących w posiadaniu informacji z rejestrów karnych dotyczących danego obywatela państwa trzeciego; oraz obowiązek aktualizacji filtru

indeksu w przypadku jakiegokolwiek usunięcia lub jakiegokolwiek zmiany zawartych w nim danych. Państwo członkowskie spełnia obowiązek przechowywania, nawet jeżeli informacje są przechowywane w bazie danych innej niż baza danych rejestru karnego, o ile organ centralny ma dostęp do bazy danych, w której przechowuje się informacje.

Ponadto artykuł stanowi, że jego przepisy mają zastosowanie niezależnie od tego, czy osoba posiada również obywatelstwo UE, aby zapewnić możliwość znalezienia informacji bez względu na to, czy znane jest inne obywatelstwo; informacje w rejestrze karnym oraz filtr indeksu będą zawierały przechowywane dane na temat tej osoby jako obywatela państwa członkowskiego.

Pkt 5:

Ustanawia się prawo państw członkowskich, które otrzymają filtr indeksu, związane z tym filtrem, tj. prawo do przeszukiwania go.

Pkt 6:

W celu zwiększenia czytelności art. 6 skreślono przepisy decyzji ramowej, jeżeli termin ich obowiązywania upłynął (ust. 2 i część wprowadzającą ust. 3).

Ponadto w art. 6 ust. 3 nakłada się na państwo członkowskie obowiązek uzupełnienia wyciągu z rejestru karnego, o który zwrócił się obywatel państwa trzeciego (informacje na temat tego obywatela), informacjami z pozostałych państw członkowskich w taki sam sposób jak w przypadku obywateli UE.

Pkt 7:

Zgodnie z nowo dodanym ust. 4a w art. 7 wniosek o udzielenie informacji na temat obywatela państwa trzeciego traktuje się podobnie do wniosku o udzielenie informacji na temat obywateli Unii; ustępy 1 i 4a interpretuje się w ten sam sposób. Organ centralny, do którego skierowano wniosek, musi zatem przekazać informacje dotyczące wyroku skazującego wydanego w jego państwie członkowskim wobec obywatela państwa trzeciego oraz wszelkich wyroków skazujących wydanych w państwach trzecich, które zostały wprowadzone do jego akt w rejestrze karnym.

W związku z tym skreśla się odniesienie do obywateli państw trzecich w art. 7 ust. 4 decyzji ramowej.

Pkt 8:

Odniesienia do danych osobowych rozszerza się o nowe przepisy dotyczące obywateli państw trzecich.

Pkt 9:

Artykuł 11 ust. 3 zawiera wyraźne odniesienie do europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz do znormalizowanego formatu. Zdanie pierwsze art. 11 ust. 3 stało się zbędne, ponieważ upłynął określony w nim termin, w związku z czym zostało ono skreślone.

W art. 11 ust. 5 określa się obowiązki techniczne państw członkowskich w odniesieniu do zadań, które mają zostać wypełnione na mocy dyrektywy. Dotyczy to zarówno obecnego systemu wymiany informacji, jak i nowego systemu typu „trafienie / brak trafienia” opartego na zanonimizowanym filtrze indeksu. W aktach wykonawczych określone zostaną techniczne i administracyjne ustalenia dotyczące ułatwiania wymiany informacji.

Artykuł 11 ust. 4 reguluje przekazywanie informacji w przypadku braku dostępności ECRIS; stanowi on połączenie obecnych ustępów 5 i 3 w art. 11. Treść obecnego art. 11 ust. 4 można obecnie znaleźć w art. 11b (akty wykonawcze).

Artykuł 11 ust. 5 zastępuje obecny art. 11 ust. 5 i zawiera przepisy nakładające na państwa członkowskie obowiązek powiadamiania Komisji zamiast Rady w przyszłości, gdy będą w stanie korzystać z ECRIS oraz z nowego filtra indeksu.

Skreśla się obecny art. 11 ust. 7, a obowiązek państw członkowskich dotyczący dokonywania niezbędnych dostosowań technicznych w wyznaczonym terminie można obecnie znaleźć w art. 3 ust. 3 niniejszej dyrektywy.

Pkt 10:

Nowy art. 11a obejmuje najważniejsze punkty zawarte w decyzji Rady 2009/316/WSiSW, w której ustanowiono ECRIS, w celu zorganizowania wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych między państwami członkowskimi.

Pkt 11 i 12:

Wprowadzono procedurę komitetową w celu zapewnienia Komisji niezbędnych narzędzi do wdrożenia technicznych aspektów wymiany informacji, tak aby funkcjonowała ona w praktyce. Wybraną procedurą jest procedura sprawdzająca. Będzie ona stosowana w szczególności do podejmowania środków wykonawczych odnoszących się znormalizowanego formatu przewidzianego obecnie w decyzji Rady 2009/316/WSiSW.

Pkt 13:

Nowy art. 13a dotyczy obowiązków Komisji w zakresie sprawozdawczości i przeglądu.

Obecny wymóg w zakresie sprawozdawczości zawarty w art. 7 decyzji Rady 2009/316/WSiSW, tj. regularnej sprawozdawczości w zakresie wymiany informacji za pośrednictwem ECRIS, zostaje włączony do decyzji ramowej (art. 13a ust. 4).

Artykuł 2:

Przepis ten zastępuje decyzję Rady 2009/316/WSiSW. Treść tej decyzji została w dużym stopniu włączona do decyzji ramowej i zostanie dodatkowo uwzględniona w środkach wykonawczych zgodnie z art. 11b.

Artykuł 3:

Wydaje się, że 12-miesięczny okres transpozycji jest odpowiedni, biorąc pod uwagę fakt, że Komisja i państwa członkowskie mogą opierać się na istniejącej technologii oraz na istniejących i funkcjonujących rejestrach karnych w państwach członkowskich.

Artykuły 4 i 5:

Artykuły te regulują wejście w życie i adresatów dyrektywy (państwa członkowskie).

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca decyzję ramową Rady 2009/315/WSiSW w odniesieniu do wymiany informacji dotyczących obywateli państw trzecich oraz w odniesieniu do europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS) i zastępująca decyzję Rady 2009/316/WSiSW

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1 lit. d),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia wyznaczyła sobie cel polegający na zapewnieniu swoim obywatelom przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości bez granic wewnętrznych, w której zagwarantowany jest swobodny przepływ osób w połączeniu z odpowiednimi środkami w zakresie zapobiegania i zwalczania przestępczości.
- (2) Cel ten wymaga, aby istniała możliwość uwzględniania informacji dotyczących wyroków skazujących wydanych w państwach członkowskich poza skazującym państwem członkowskim zarówno w nowym postępowaniu karnym, jak określono w decyzji ramowej Rady 2008/675/WSiSW¹⁹, jak i w celu zapobiegania kolejnym przestępstwom.
- (3) Jednym z warunków realizacji tego celu jest wymiana informacji pochodzących z rejestrów karnych między właściwymi organami państw członkowskich. Tego rodzaju wymianę informacji regulują i ułatwiają zasady określone w decyzji ramowej Rady 2009/315/WSiSW²⁰ oraz europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS), który został ustanowiony zgodnie z decyzją Rady 2009/316/WSiSW²¹.
- (4) Ramy prawne ECRIS nie obejmują jednak w sposób wystarczający specyfiki wniosków dotyczących obywateli państw trzecich. Mimo że wymiana informacji na

¹⁹ Decyzja ramowa Rady 2008/675/WSiSW z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie uwzględniania w nowym postępowaniu karnym wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. L 220 z 15.8.2008, s. 32).

²⁰ Decyzja ramowa Rady 2009/315/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych informacji (Dz.U. L 93 z 7.4.2009, s. 23).

²¹ Decyzja Rady 2009/316/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS), zgodnie z art. 11 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW (Dz.U. L 93 z 7.4.2009, s. 33).

temat obywateli państw trzecich za pośrednictwem ECRIS jest obecnie możliwa, nie istnieje żadna procedura ani żaden mechanizm, które pozwalałyby na efektywną wymianę takich informacji.

- (5) Informacje na temat obywateli państw trzecich nie są gromadzone w obrębie Unii w państwie członkowskim, którego obywatelem jest dana osoba, tak jak ma to miejsce w przypadku obywateli państw członkowskich, lecz są jedynie przechowywane w państwach członkowskich, w których wydano wyroki skazujące. Całościowy przegląd uprzedniej karalności danej osoby można zatem zapewnić jedynie wtedy, gdy skieruje się wniosek o przekazanie informacji do wszystkich państw członkowskich.
- (6) Tego rodzaju wnioski ogólne nakładają obciążenie administracyjne na wszystkie państwa członkowskie, w tym na państwa nieposiadające informacji na temat danego obywatela państwa trzeciego. W praktyce ten negatywny skutek zniechęca państwa członkowskie do występowania o udzielenie informacji na temat obywateli państw trzecich i prowadzi do tego, że państwa członkowskie ograniczają informacje z rejestrów karnych do informacji przechowywanych w ich rejestrze krajowym.
- (7) Wymiana informacji dotyczących wyroków skazujących za przestępstwo jest istotna w każdej strategii zwalczania przestępczości i terroryzmu. Wykorzystanie przez państwa członkowskie całego potencjału ECRIS umożliwiłoby wymiarowi sprawiedliwości w sprawach karnych lepsze reagowanie na radykalizację prowadzącą do terroryzmu i brutalnego ekstremizmu.
- (8) Niedawne ataki terrorystyczne wskazały w szczególności na pilną potrzebę wzmocnienia przepływu istotnych informacji, zwłaszcza w odniesieniu do rozszerzenia ECRIS na obywateli państw trzecich.
- (9) W rezultacie powinien powstać system, w ramach którego organ centralny państwa członkowskiego szybko i skutecznie uzyska informacje na temat tego, w którym innym państwie członkowskim przechowywane są informacje z rejestru karnego dotyczące obywatela państwa trzeciego, tak aby możliwe było zastosowanie istniejących ram ECRIS.
- (10) Obowiązki państw członkowskich dotyczące wyroków skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich powinny również obejmować odciski palców w celu zapewnienia identyfikacji. Obowiązek ten obejmuje przechowywanie informacji, w tym odcisków palców, udzielanie odpowiedzi na wnioski o przekazanie informacji otrzymane od innych organów centralnych, zapewnianie, by wyciąg z rejestru karnego stanowiący przedmiot wniosku obywatela państwa trzeciego był odpowiednio uzupełniony informacjami z innych państw członkowskich, oraz wprowadzanie zmian technicznych w celu zastosowania najnowszych technologii niezbędnych, aby zapewnić funkcjonowanie systemu wymiany informacji.
- (11) W celu zrekompensowania braku jednego państwa członkowskiego, w którym przechowywane są informacje na temat danego obywatela państwa trzeciego, zdecentralizowany system informatyczny powinien umożliwiać organom centralnym państw członkowskich sprawdzenie, w którym innym państwie członkowskim przechowywane są informacje z rejestrów karnych. W tym celu każdy organ centralny powinien przekazać pozostałym państwom członkowskim filtr indeksu zawierający, w zanonimizowanej formie, dane umożliwiające identyfikację obywateli państw trzecich skazanych w tym państwie członkowskim. Dane osobowe należy zanonimizować tak, aby osoba, której dane dotyczą, nie mogła zostać zidentyfikowana. Otrzymujące państwo członkowskie może następnie dopasować te dane do własnych informacji na

zasadzie „trafienie / brak trafienia”, uzyskując w ten sposób informacje na temat tego, czy informacje z rejestrów karnych są dostępne w innych państwach członkowskich, oraz – w przypadku „trafienia” – w których państwach członkowskich. Następnie otrzymujące państwo członkowskie powinno podjąć działania następcze w stosunku do „trafienia”, korzystając z ram ECRIS. W odniesieniu do obywateli państw trzecich, którzy posiadają również obywatelstwo któregoś z państw członkowskich, informacje zawarte w indeksie powinny być ograniczone do informacji dostępnych na temat obywateli państw członkowskich.

- (12) Decyzja ramowa Rady 2008/977/WSiSW²² powinna mieć zastosowanie w kontekście skomputeryzowanej wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych państw członkowskich, zapewniając odpowiedni poziom ochrony danych podczas wymiany informacji między państwami członkowskimi, pozwalając jednocześnie państwom członkowskim na wymaganie wyższych standardów ochrony w odniesieniu do przetwarzania danych na poziomie krajowym.
- (13) Wspólną infrastrukturę łączności służącą do celów wymiany informacji z rejestrów karnych powinna stanowić bezpieczna transeuropejska telematyczna sieć komunikacyjna między administracjami (sTESTA) lub każda kolejna jej wersja bądź jakakolwiek alternatywna bezpieczna sieć.
- (14) Niezależnie od możliwości korzystania z unijnych programów finansowych zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie każde państwo członkowskie powinno ponosić własne koszty wynikające z wdrożenia, użytkowania i utrzymania swojej krajowej bazy danych rejestru karnego oraz zarządzania nią, a także z wdrożenia, użytkowania i utrzymania dostosowań technicznych niezbędnych w celu umożliwienia korzystania z ECRIS oraz zarządzania nimi.
- (15) Niniejsza dyrektywa nie narusza podstawowych praw i wolności oraz jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym z prawem do ochrony danych osobowych, zasadą równości wobec prawa oraz ogólnym zakazem dyskryminacji. Niniejszą dyrektywę należy wykonywać zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (16) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, mianowicie umożliwienie szybkiej i skutecznej wymiany informacji z rejestrów karnych dotyczących obywateli państw trzecich, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na niezbędną synergię i interoperacyjność możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (17) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania decyzji ramowej 2009/315/WSiSW należy włączyć zasady określone w decyzji Rady 2009/316/WSiSW do decyzji ramowej oraz przekazać Komisji uprawnienia

²²

Decyzja ramowa Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 60).

wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011²³.

- (18) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (19) Zgodnie z art. 1 i 2 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, te dwa państwa członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej dyrektywy i nie są nią związane ani jej nie stosują.

[lub]

Zgodnie z art. 3 i art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, te dwa państwa członkowskie powiadomiły o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej dyrektywy.

- (20) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady²⁴ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w sprawie ...²⁵.
- (21) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję ramową 2009/315/WSiSW,
PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W decyzji ramowej 2009/315/WSiSW wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 1*

Przedmiot

W niniejszej decyzji ramowej:

- a) określa się sposoby wymiany informacji o wyrokach skazujących między skazującym państwem członkowskim a innymi państwami członkowskimi;
- b) określa się obowiązki w zakresie przechowywania informacji spoczywające na skazującym państwie członkowskim oraz metody, które należy stosować, udzielając odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji pochodzących z rejestru karnego;

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

²⁴ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

²⁵ Dz.U. C [...].

- c) ustanawia się zdecentralizowany system informatyczny umożliwiający wymianę informacji o wyrokach skazujących, oparty na bazach danych rejestrów karnych w każdym państwie członkowskim, tj. europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS).”;
- 2) w art. 2 dodaje się litery:
- „d) »skazujące państwo członkowskie« oznacza państwo członkowskie, w którym wydano wyrok skazujący;
- e) »obywatel państwa trzeciego« oznacza obywatela państwa niebędącego państwem członkowskim lub bezpaństwowca bądź też osobę, której obywatelstwo jest nieznane państwu członkowskiemu, w którym wobec tej osoby wydano wyrok skazujący.”;
- 3) art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Każde państwo członkowskie podejmuje środki konieczne do zapewnienia, aby przy wpisywaniu do rejestru karnego wyroków skazujących wydanych na jego terytorium uwzględniane były informacje o obywatelstwie lub obywatelstwach osoby skazanej, jeżeli jest ona obywatelem innego państwa członkowskiego lub obywatelem państwa trzeciego.”;
- 4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Obowiązki skazującego państwa członkowskiego dotyczące wyroków skazujących wydawanych wobec obywateli państw trzecich

1. Państwo członkowskie, w którym wobec obywatela państwa trzeciego wydano wyrok skazujący, przechowuje następujące informacje, chyba że – w wyjątkowych indywidualnych przypadkach – nie jest to możliwe:
- a) informacje o skazanej osobie (imię i nazwisko, data urodzenia, miejsce urodzenia (miejscowość i państwo), płeć, obywatelstwo oraz – w stosownych przypadkach – poprzednie imiona i nazwiska);
 - b) informacje dotyczące rodzaju wyroku skazującego (data wydania wyroku, nazwa sądu, data uprawomocnienia się wyroku);
 - c) informacje dotyczące przestępstwa będącego podstawą wyroku skazującego (data popełnienia przestępstwa będącego podstawą wyroku i nazwa lub kwalifikacja prawna przestępstwa oraz odniesienie do przepisów prawnych mających zastosowanie);
 - d) informacje dotyczące treści wyroku skazującego (w szczególności kary oraz wszelkich ewentualnych kar dodatkowych, środków bezpieczeństwa i późniejszych orzeczeń zmieniających sposób wykonania kary);
 - e) imiona i nazwiska rodziców osoby skazanej;
 - f) sygnaturę wyroku skazującego;
 - g) miejsce popełnienia przestępstwa;
 - h) w stosownych przypadkach informacje o pozbawieniu praw na podstawie wyroku skazującego;
 - i) numer identyfikacyjny osoby skazanej lub rodzaj i numer jej dokumentu tożsamości;

- j) odciski palców osoby skazanej;
 - k) w stosownych przypadkach pseudonimy lub przydomki.
2. Organ centralny tworzy filtr indeksu zawierający zanonimizowane informacje, których rodzaje określono w ust. 1 lit. a), e), i), j) i k), dotyczące obywateli państw trzecich skazanych w swoim państwie członkowskim. Organ centralny przekazuje ten filtr indeksu i wszelkie jego aktualizacje wszystkim państwom członkowskim.
 3. Każda zmiana lub każde usunięcie informacji, o których mowa w ust. 1, przez organ centralny skazującego państwa członkowskiego natychmiastowo pociąga za sobą identyczną zmianę lub identyczne usunięcie informacji przechowywanych zgodnie z ust. 1 oraz zawartych w filtrze indeksu stworzonym zgodnie z ust. 2.
 4. Przepisy ust. 2 i 3 mają zastosowanie do filtru indeksu także w przypadku obywateli państw trzecich posiadających obywatelstwo państwa członkowskiego w zakresie, w jakim informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a), e), i), j) i k), są przechowywane przez organ centralny w odniesieniu do obywateli państw członkowskich.
 5. Ustęp 1 ma zastosowanie do wyroków wydanych po dniu [12 miesięcy po dacie przyjęcia] r.
Ustęp 2 ma zastosowanie do informacji już figurujących w rejestrze karnym w dniu [12 miesięcy po dacie przyjęcia] r. oraz informacji o wyrokach wydanych po dniu [12 miesięcy po dacie przyjęcia].”;
- 5) dodaje się artykuł w brzmieniu:
- „Artykuł 4b*
- Korzystanie z filtrów indeksu**
1. Do celów identyfikowania państw członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych na temat obywatela państwa trzeciego organy centralne państwa członkowskiego mogą przeszukiwać filtry indeksu przekazywane zgodnie z art. 4a, aby dopasować ewentualne informacje w nich zawarte do własnych informacji, których rodzaje określono w art. 4a ust. 2. Filtrów indeksu nie można wykorzystywać do celów innych niż cele, o których mowa w art. 6.
 2. Niniejszy artykuł ma zastosowanie także w odniesieniu do obywateli państw trzecich posiadających również obywatelstwo któregoś z państw członkowskich.”;
- 6) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:
- a) skreśla się ust. 2;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Ilekroć obywatel państwa członkowskiego występuje do organu centralnego państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, którego jest obywatelem, z wnioskiem o udzielenie mu informacji na jego temat zawartych w rejestrze karnym, wspomniany organ centralny składa wniosek do organu centralnego państwa członkowskiego, którego obywatelem jest dana osoba, o przekazanie informacji i związanych z

nimi danych zapisanych w rejestrze karnym, pod warunkiem że dana osoba mieszka lub mieszkała w państwie członkowskim będącym wnioskodawcą lub państwie członkowskim, do którego wniosek jest skierowany, lub jest albo była obywatelem jednego z tych państw, aby móc uwzględnić takie informacje i związane z nimi dane w wyciągu, który ma zostać przekazany zainteresowanej osobie.

W przypadku gdy obywatel państwa trzeciego nieposiadający obywatelstwa państwa członkowskiego występuje do organu centralnego państwa członkowskiego z wnioskiem o udzielenie mu informacji na jego temat zawartych w rejestrze karnym, organ ten składa wniosek wyłącznie do tych organów centralnych państw członkowskich, które posiadają informacje z rejestrów karnych na temat danej osoby, o przekazanie informacji i związanych z nimi danych zapisanych w rejestrze karnym, aby móc uwzględnić takie informacje i związane z nimi dane w wyciągu, który ma zostać przekazany zainteresowanej osobie.”;

7) art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku złożenia do organu centralnego państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, którego obywatelem jest dana osoba, na podstawie art. 6, wniosku o udzielenie informacji zawartych w rejestrze karnym dotyczących wyroków skazujących wydanych wobec obywatela państwa członkowskiego państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, przekazuje informacje o wyrokach skazujących wydanych w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek, w takim samym zakresie, jaki przewidziano w art. 13 Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych.

4a W przypadku złożenia na podstawie art. 6 wniosku o udzielenie do celów postępowania karnego informacji pochodzących z rejestru karnego dotyczących wyroków skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, przekazuje organowi centralnemu państwa członkowskiego będącego wnioskodawcą informacje o wszelkich wyrokach skazujących wydanych w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek, oraz o wszelkich wyrokach skazujących, które zostały wydane w państwach trzecich, a następnie przekazane temu państwu i wprowadzone do rejestru karnego.

W przypadku złożenia wniosku o udzielenie takich informacji do celów innych niż przeprowadzenie postępowania karnego stosuje się odpowiednio ust. 2 niniejszego artykułu.”;

8) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 słowa „art. 7 ust. 1 i 4” zastępuje się słowami „art. 7 ust. 1, 4 i 4a”;
- b) w ust. 2 słowa „art. 7 ust. 2 i 4” zastępuje się słowami „art. 7 ust. 2, 4 i 4a”;
- c) w ust. 3 słowa „art. 7 ust. 1, 2 i 4” zastępuje się słowami „art. 7 ust. 1, 2, 4 i 4a”;

9) art. 11 ust. 3–7 otrzymują brzmienie:

„3. Organy centralne państw członkowskich przekazują informacje, o których mowa w art. 4, filtr indeksu, o którym mowa w art. 4a, wnioski, o których mowa w art. 6, odpowiedzi, o których mowa w art. 7, oraz inne istotne

informacje drogą elektroniczną za pośrednictwem ECRIS oraz przy zastosowaniu znormalizowanego formatu zgodnie z normami określonymi w aktach wykonawczych.

4. W przypadku gdy tryb przekazywania, o którym mowa w ust. 3, jest niedostępny oraz przez cały okres takiej niedostępności, organy centralne państw członkowskich przekazują wszystkie informacje, o których mowa w ust. 3, z wyjątkiem filtru indeksu, o którym mowa w art. 4a, wykorzystując do tego celu wszelkie środki pozwalające na uzyskanie pisemnego potwierdzenia i umożliwiające organowi centralnemu państwa członkowskiego otrzymującego informacje stwierdzenie ich autentyczności.
5. Każde państwo członkowskie dokonuje niezbędnych dostosowań technicznych umożliwiających stosowanie znormalizowanego formatu, o którym mowa w ust. 3, i filtru indeksu, o którym mowa w art. 4a i 4b, oraz przekazywanie innym państwom członkowskim drogą elektroniczną za pośrednictwem ECRIS wszelkich informacji wymienionych w ust. 3. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o dacie, od której będzie w stanie dokonywać przekazywania informacji w taki sposób oraz korzystać z filtru indeksu, o którym mowa w art. 4a i 4b.”;

10) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 11a

Europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS)

1. W celu prowadzenia wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych drogą elektroniczną zgodnie z niniejszą decyzją ramową ustanawia się zdecentralizowany system informatyczny oparty na bazach danych rejestrów karnych w każdym państwie członkowskim, tj. europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS). System ten składa się z następujących elementów:
 - a) oprogramowania wzajemnego połączenia stworzonego zgodnie ze wspólnym zestawem protokołów, umożliwiającego wymianę informacji między bazami danych rejestrów karnych państw członkowskich;
 - b) oprogramowania filtru indeksu stworzonego zgodnie ze wspólnym zestawem protokołów, umożliwiającego organom centralnym dopasowywanie swoich danych zgodnie z art. 4a i 4b do danych innych organów centralnych, przy jednoczesnym zapewnieniu pełnej ochrony danych osobowych;
 - c) wspólnej infrastruktury łączności między organami centralnymi zapewniającej szyfrowaną sieć.ECRIS zapewnia poufność i integralność informacji z rejestrów karnych przekazywanych innym państwom członkowskim.
2. Wszystkie dane z rejestrów karnych są przechowywane wyłącznie w bazach danych prowadzonych przez państwa członkowskie.
3. Organy centralne państw członkowskich nie mogą mieć bezpośredniego internetowego dostępu do baz danych rejestrów karnych innych państw członkowskich.

4. Odpowiedzialność za funkcjonowanie oprogramowania i baz danych służących do przechowywania, wysyłania i odbierania informacji pochodzących z rejestrów karnych spoczywa na danym państwie członkowskim.
5. Odpowiedzialność za funkcjonowanie wspólnej infrastruktury łączności spoczywa na Komisji. Infrastruktura ta spełnia niezbędne wymogi w zakresie bezpieczeństwa oraz w pełni odpowiada potrzebom ECRIS.
6. Komisja zapewnia oprogramowanie, o którym mowa w ust. 1, ogólne wsparcie i pomoc techniczną, w tym w zakresie gromadzenia i sporządzania statystyk.
7. Każde państwo członkowskie ponosi własne koszty wynikające z wdrożenia, użytkowania i utrzymania swojej krajowej bazy danych rejestru karnego i oprogramowania, o którym mowa w ust. 1, oraz zarządzania nimi.

Komisja ponosi koszty wynikające z wdrożenia, użytkowania, utrzymania i dalszego rozwoju wspólnej infrastruktury łączności ECRIS oraz zarządzania nią, jak również wdrożenia i dalszego rozwoju oprogramowania wzajemnego połączenia i oprogramowania, o którym mowa w ust. 1.”;

11) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 11b

Akty wykonawcze

1. W aktach wykonawczych Komisja określa:
 - a) znormalizowany format, o którym mowa w art. 11 ust. 3, w tym w odniesieniu do informacji o przestępstwie będącym podstawą wyroku skazującego oraz informacji dotyczących treści wyroku skazującego;
 - b) zasady dotyczące technicznego wdrożenia ECRIS, filtru indeksu, o którym mowa w art. 4a i 4b, oraz wymiany odcisków palców;
 - c) wszelkie inne sposoby organizowania i ułatwiania wymiany informacji na temat wyroków skazujących między organami centralnymi państw członkowskich, w tym:
 - (i) sposoby ułatwiania zrozumienia i automatycznego tłumaczenia przekazywanych informacji;
 - (ii) sposoby wymiany informacji drogą elektroniczną, w szczególności w odniesieniu do specyfikacji technicznych, które należy stosować, oraz, w razie potrzeby, wszelkich stosownych procedur wymiany.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12a ust. 2.”;

12) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 12a

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011²⁶.
2. W przypadku odesłania do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”;

13) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 13a

Sprawozdania Komisji i przegląd

1. Do dnia [24 miesiące po upływie terminu wdrożenia] Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej decyzji ramowej. W sprawozdaniu ocenia się, w jakim stopniu państwa członkowskie podjęły środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji ramowej, z uwzględnieniem wdrożenia technicznego.
2. W stosownych przypadkach do sprawozdania dołącza się odpowiednie wnioski ustawodawcze.
3. Służby Komisji regularnie publikują sprawozdanie dotyczące wymiany, za pośrednictwem ECRIS, informacji pochodzących z rejestrów karnych, oparte w szczególności na statystykach, o których mowa w art. 11a ust. 6. Przedmiotowe sprawozdanie po raz pierwszy publikuje się po upływie roku od przedłożenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.”.

Artykuł 2

Zastąpienie decyzji 2009/316/WSiSW

Decyzję 2009/316/WSiSW zastępuje się w stosunku do państw członkowskich związanych niniejszą dyrektywą, bez uszczerbku dla zobowiązań tych państw członkowskich w odniesieniu do terminu wdrożenia tej decyzji do prawa krajowego.

Artykuł 3

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia [12 miesięcy po dacie jej przyjęcia] r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.
3. Państwa członkowskie dokonują dostosowań technicznych, o których mowa w art. 11 ust. 5, do dnia [12 miesięcy po dacie przyjęcia] r.

²⁶

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 2 ma zastosowanie od dnia [*data transpozycji niniejszej dyrektywy*] r.

Artykuł 5

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniająca decyzję ramową Rady 2009/315/WSiSW w odniesieniu do wymiany informacji dotyczących obywateli państw trzecich oraz w odniesieniu do europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS) i zastępująca decyzję Rady 2009/316/WSiSW.

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa²⁷

Dziedzina polityki 33 Sprawiedliwość i konsumenci

Działanie ABB 33 03 Sprawiedliwość

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**²⁸

✓ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

- poprawa funkcjonowania wspólnej przestrzeni bezpieczeństwa i sprawiedliwości przez usprawnienie wymiany informacji w sprawach karnych w odniesieniu do obywateli państw trzecich;
- ograniczenie przestępczości i wspieranie działań z zakresu zapobiegania przestępczości (dotyczy również terroryzmu);
- zapewnienie równego traktowania obywateli państw trzecich i obywateli UE w odniesieniu do efektywnej wymiany informacji z rejestrów karnych.

1.4.2. Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy:

- zwiększenie wymiany informacji z rejestrów karnych w odniesieniu do obywateli państw trzecich za pośrednictwem ECRIS.

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Działanie nr 33 03

²⁷ ABM: *activity based management*: zarządzanie kosztami działań – ABB: *activity based budgeting*: budżet zadaniowy.

²⁸ O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Oczekuje się, że inicjatywa zapewni wspólny mechanizm ukierunkowany na ujednoliconą, szybką, skoordynowaną i efektywną wymianę informacji między państwami członkowskimi. Państwa członkowskie działające samodzielnie nie mogą osiągnąć celu polegającego na ustanowieniu wspólnego mechanizmu wymiany informacji o wyrokach skazujących za przestępstwo, gdyż wymagane jest skoordynowane działanie wszystkich państw członkowskich. Nie można oczekiwać, że nieskoordynowane działanie na szczeblu państw członkowskich przyniosłoby wystarczające efekty skali, które umożliwiłyby usunięcie niedociągnięć w obecnym wykorzystywaniu systemu.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Pomiar skali wymian informacji z rejestrów karnych dotyczących obywateli państw trzecich w porównaniu do liczby wyroków skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i skazanych obywateli państw trzecich.

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które mają zostać zaspokojone w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Wdrożenie mechanizmu technicznego, który zwiększy wymianę informacji z rejestrów karnych w odniesieniu do obywateli państw trzecich za pośrednictwem ECRIS.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Oczekuje się, że inicjatywa zapewni wspólny mechanizm ukierunkowany na ujednoliconą, szybką, skoordynowaną i efektywną wymianę informacji dotyczących wyroków skazujących za przestępstwo między państwami członkowskimi. Państwa członkowskie działające samodzielnie nie mogą osiągnąć tego celu, gdyż wymagane jest skoordynowane działanie wszystkich państw członkowskich. Nie można oczekiwać, że nieskoordynowane działanie na szczeblu państw członkowskich przyniosłoby wystarczające efekty skali, które umożliwiłyby usunięcie niedociągnięć w obecnym wykorzystywaniu systemu.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

ECRIS został pomyślnie ustanowiony w odpowiednim czasie w kwietniu 2012 r. Planuje się zastosować te same najlepsze praktyki.

1.5.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

Zob. pkt powyżej „Spójność z istniejącymi i innymi politykami Unii”. Usprawnienia wymiany informacji dotyczących wyroków skazujących za przestępstwo za pośrednictwem ECRIS nie można zastąpić żadnym innym instrumentem wymiany informacji, o którym mowa w agendzie (takim jak SIS II, Prüm i Eurodac), ponieważ zostały one opracowane do innych celów.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

☐ Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**

– ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

– ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

✓ Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**

– Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2017 r. do 2018 r.,

– po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania²⁹

✓ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

– ✓ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

– ☐ przez agencje wykonawcze

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☐ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

– ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

– ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

– ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

– ☐ organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;

– ☐ organom prawa publicznego;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

– *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

–

²⁹

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Regularne monitorowanie wdrażania programu planuje się zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami i procedurami administracyjnymi Komisji. Monitorowanie będzie obejmowało przedstawianie komitetowi zarządzającemu corocznych sprawozdań z postępów poczynionych w realizacji działań objętych wsparciem.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko.

Zostanie ustanowiony ciągły proces zarządzania ryzykiem pod nadzorem instytucji zarządzającej programem.

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli.

Istniejące metody kontroli stosowane przez Komisję obejmą środki przydzielone w ramach programu.

2.2.3. Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu.

Przewiduje się dużą liczbę mechanizmów kontroli finansowej i administracyjnej. Program będzie wdrażany za pomocą zamówień publicznych zgodnie z zasadami i procedurami określonymi w rozporządzeniu finansowym.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Zasady i procedury zamówień publicznych mają zastosowanie w toku całego procesu; obejmują one:

- ustanowienie programu prac, z zastrzeżeniem opinii komitetu zarządzającego, w którym określone zostaną kluczowe kroki prowadzące do uwolnienia środków, co zapewni możliwość kontrolowania osiągnięć i kosztów;
- odpowiednie przygotowanie specyfikacji istotnych warunków zamówienia w celu zapewnienia możliwości kontrolowania osiągnięć w zakresie wymaganych wyników i poniesionych kosztów;
- analizę jakościową i finansową ofert;
- udział innych służb Komisji w toku całego procesu;
- weryfikację wyników i kontrolę faktur na kilku szczeblach przed dokonaniem płatności; oraz
- audyt wewnętrzny.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżnicowane/niezmieszane ³⁰	państw EFTA ³¹	krajów kandydujących ³²	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
3	33 03 02 Ułatwianie i wspieranie współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
5	33 01 01 Wydatki związane z urzędnikami i pracownikami zatrudnionymi na czas określony w dziedzinie polityki „Sprawiedliwość i konsumenci”	Niezmieszane	NIE	NIE	NIE	NIE

³⁰ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane.

³¹ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

³² Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	3	Bezpieczeństwo i obywatelstwo
---	---	-------------------------------

Dyrekcja Generalna ds. Sprawiedliwości i Konsumentów			2017 ³³	2018	2019	2020				OGÓŁEM
• Środki operacyjne										
Numer linii budżetowej: 33 03 02 ³⁴	Środki na zobowiązania	(1)	3,247	3,381	1,602	1,602				10,232
	Środki na płatności	(2)	1,624	3,314	3,942	1,802				10,681
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ³⁵										
Numer linii budżetowej:		(3)								
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości i Konsumentów	Środki na zobowiązania	=1+3	3,247	3,381	1,602	1,602				10,232
	Środki na płatności	=2+3	1,624	3,314	3,942	1,802				10,681

³³ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

³⁴ Ponoszone przez państwa członkowskie koszty związane z wyodrębnianiem informacji umożliwiających identyfikację mogą być finansowane ze środków UE w formie współfinansowania. Ponadto zważywszy, że niektóre państwa członkowskie nie wymieniają jeszcze informacji za pośrednictwem ECRIS, niektóre środki UE mogą zostać przewidziane na modernizację ich systemów krajowych. Ocenia się, że począwszy od 2019 r. koszty utrzymania ustabilizują się na poziomie 0,602 mln na rok.

³⁵ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	3,247	3,381	1,602	1,602				10,232
	Środki na płatności	(5)	1,624	3,314	3,942	1,802				10,681
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne			(6)	0,000	0,000	0,000	0,000			0,000
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 3 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	3,247	3,381	1,602	1,602				10,232
	Środki na płatności	=5+6	1,624	3,314	3,942	1,802				10,681

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)								
	Środki na płatności	(5)								
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne			(6)							
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+6								
	Środki na płatności	=5+6								

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2017	2018	2019	2020				OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna ds. Sprawiedliwości i Konsumentów									
• Zasoby ludzkie		0,198	0,198	0,066	0,066				0,528
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,000	0,000	0,000	0,000				0,000
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna ds. Sprawiedliwości i Konsumentów	Środki	0,198	0,198	0,066	0,066				0,528

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,198	0,198	0,066	0,066				0,528
---	--	-------	-------	-------	-------	--	--	--	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2017 ³⁶	2018	2019	2020				OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	3,445	3,579	2,068	1,668				10,760
	Środki na płatności	1,822	3,512	4,008	1,868				11,209

³⁶

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			2017		2018		2019		2020								OGÓŁEM	
	PRODUKT																	
	Rodzaj ³⁷	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY zgodnie z pkt 1.4.2																		
– Zwiększenie wymian za pośrednictwem ECRIS w odniesieniu do obywateli państw trzecich				3,247		3,381		2,002		1,602								10,232
Cel szczegółowy – suma cząstkowa				3,247		3,381		2,002		1,602								10,232
KOSZT CAŁKOWITY				3,247		3,381		2,002		1,602								10,232

³⁷

Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2017 ³⁸	2018	2019	2020				OGÓŁEM
--	--------------------	------	------	------	--	--	--	--------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	0,198	0,198	0,066	0,066				0,528
Pozostałe wydatki administracyjne								
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa								

Poza DZIAŁEM 5 ³⁹ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma częściowa								

OGÓŁEM	0,198	0,198	0,066	0,066				0,528
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	--------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

³⁸ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

³⁹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	2017	2018	2019	2020			
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji) – AD	1,5	1,5	0,5	0,5			
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)⁴⁰							
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)							
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 yy ⁴¹	– w centrali						
	– w delegaturach						
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (CA, SNE, INT – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna linia budżetowa (określić)							
OGÓŁEM	1,5	1,5	0,5	0,5			

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Stanowiska AD obejmują zarządzanie programem: opracowanie programu prac, zarządzanie budżetem, zarządzanie publicznymi zaproszeniami do składania ofert związanych z realizacją programu, zarządzanie umową związaną z realizacją programu, monitorowanie projektów, kontakty ze służbami Komisji i ekspertami państw członkowskich, organizację spotkań ekspertów, warsztatów i konferencji.
Personel zewnętrzny	

⁴⁰ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

⁴¹ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- ☒ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich.
- ☐ Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ✓ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów:	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁴²						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł								

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmuje.

--

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

--

⁴²

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.